

Opmerkelijke woorden van Paulus en Petrus

We beginnen met 2 Cor. 1:12 waar staat:
Want dit is onze roem, het getuigenis van ons geweten, dat wij in heiligheid en reinheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods, in de wereld verkeerd hebben, in het bijzonder ten opzichte van u.

Want dit is onze roem ... In 1 Cor. 1:31 staat: wie roemt, roeme in de Heere en dat doet Paulus hier.

En wat is dan zijn roem, of beter gezegd: Hun roem, namelijk de roem van Paulus en zijn medewerkers? Het getuigenis van hun geweten.

Zij hadden een goed geweten en het getuigenis van hun geweten was dat zij in heiligheid en reinheid Gods in de wereld verkeerd hadden, en wel in het bijzonder ten opzichte van de Korinthiërs.

Wat een getuigenis! Het resultaat van de genade Gods in mensen, met hetzelfde vlees en bloed als wij. Als dit voor Paulus en zijn medewerkers door genade mogelijk was, is het ook voor ons mogelijk!

Een volgend opvallend getuigenis van Paulus treffen we aan in Filip. 1:20 t/m 25.

20 Naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan, maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nu Christus zal

worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood.

Wat had hij? Niet alleen een verlangen, maar een vurig verlangen en hopen. Ho-pen in de zin van "vertrouwen dat dit door genade zal lukken".

De Willibrord vertaling zegt: Dit is mijn vurig verlangen en mijn vaste hoop. Geen misschien maar dit was zijn vaste hoop.

Wat was zijn vaste hoop? Wat wilde hij? In geen enkel opzicht beschaamd staan. Dat was zijn vurig verlangen.

En wat was dan – nader omschreven - zijn vurige verlangen? Dat Christus zou worden grootgemaakt in zijn lichaam. En op welke manier? Met een beetje vrijmoedigheid? Nee, met alle vrijmoedigheid.

Werd Christus soms grootgemaakt in zijn lichaam? Nee, hij zegt dat Christus steeds werd grootgemaakt in zijn lichaam. Door zijn woorden en daden.

Het was geen getuigenis van een aantal jaren geleden, zo van "toen ik pas bekeerd was en nog in de eerste liefde was" nee, steeds werd Christus in zijn lichaam grootgemaakt en hij verlangde vurig en het was ook zijn vaste hoop, dat dit ook nu zou gebeuren.

Hij wilde zelfs dat Christus door zijn dood zou worden grootgemaakt. Heeft u

ooit zo'n getuigenis gehoord? "Hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood".

De overlevering zegt, dat Paulus ont-
hoofd is. Op de plaats, waarvan men
denkt dat het dáár gebeurd zou zijn,
staat nu in Rome de Pauluskerk.

En Paulus had het zo: al wordt mijn
hoofd er afgehakt, tot en met mijn laatste
ademtocht zal Christus worden grootge-
maakt in mijn lichaam. Dat hij in het ge-
heel niet tegen de dood opzag, blijkt uit
vers 21 en verder:

*21 Want het leven is mij Christus en het
sterven gewin.*

Het sterven was voor Paulus geen verlies
maar juist het tegenovergestelde name-
lijk: winst. Hoe hebben wij het? Is het
sterven verlies of winst. Voor Paulus
was het winst.

*22 Indien ik in het vlees blijf leven, bete-
kent dat voor mij werken met vrucht, en
wat ik moet kiezen, weet ik niet.*

Nog in het lichaam te vertoeven beteken-
de voor hem: werken met vrucht. Dat
was zekerheid voor hem. Toch wist hij
niet wat hij moest kiezen.

*23 Van beide zijden word ik gedrongen:
ik verlang heen te gaan en met Christus
te zijn, want dit is verreweg het beste.*

Paulus verlangde er naar, om met Chris-
tus te zijn (in Zijn tegenwoordigheid te
leven). Dat was niet alleen het beste,
maar verreweg het beste.

*24 Maar nog in het vlees te blijven is no-
diger om uwentwil.*

Hoewel hij graag bij de Heer zou willen
zijn, zegt hij nu, dat het ter wille van zijn
christen broeders en zusters het nodiger
was om nog een tijdje in zijn lichaam te
vertoeven.

*25 En in deze overtuiging weet ik, dat ik
zal blijven en voortdurend bij u allen
zijn, opdat gij verder moogt komen en u
in het geloof verblijden.*

Door gebed kon hij met hen verbonden
blijven en zijn doel met hen was: verder
komen - meer geestelijke ontwikkeling -
én dat zij zich meer in het geloof zouden
verblijden - meer blijdschap in de Heere
en zijn woord.

Nu gaan we naar een opmerkelijk woord
van Petrus. Hij schrijft er ook over dat
God altijd kan worden grootgemaakt in
ons lichaam maar hoe dan?

We lezen dat in 1 Petrus 4:11 waar staat:

*Spreekt iemand, laten het woorden zijn
als van God, dient iemand, laat het zijn
als uit kracht, door God verleend.*

*Opdat in alles God verheerlijkt worden
door Jezus Christus, aan wie de heerlijk-
heid is en de kracht, in alle eeuwigheid!
Amen.*

In Jeremia 15 19b staat: Indien gij uit-
spreekt wat waarde heeft, zonder verme-
tele taal, zult gij als Mijn mond zijn.

En dan staat er verder: Dienen, als uit kracht door God verleend. God geeft dus kracht tot zo'n leven. Hier staat: kracht, door God verleend, met als doel dat in alles God verheerlijkt wordt.

In de Staten vertaling staat: Opdat God in allen geprezen worden door Jezus Christus.

Ja, Jezus woont in ons. Dat het ons vurig verlangen is, net als Paulus dat had, dat Hij wordt grootgemaakt in ons lichaam.

En dat Hij in ons wordt geprezen, zoals Petrus het zegt: "Opdat God in allen geprezen wordt door Jezus Christus". Dat kan dus alleen door en uit Hem.

Hoe is dit tot stand gekomen in het leven van Paulus, en ook van Petrus, die eens de Heere Jezus verloochend heeft?

We gaan nu naar 1 Tim. 1:15/16 naar een andere opmerkelijke uitspraak van Paulus.

Dit is een getrouw woord en alle aanneeming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaren te behouden, onder welke ik een eerste plaats inneem.

Dus daarvoor kwam Jezus in de wereld, om zondaren om te vormen tot mensen, in wiens lichaam Hij wordt grootgemaakt.

God had zo'n groot geduld hierbij met Paulus en ook met ons, dat hij verder schrijft:

Maar hiertoe is mij ontferming bewezen, dat Jezus Christus in de eerste plaats in mij zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen ten eeuwigen leven.

Hier noemt Paulus weer, dat hij de eerste plaats inneemt onder iets. Namelijk dat Jezus Christus in de eerste plaats in hem zijn ganse lankmoedigheid zou bewijzen.

Dat wil zeggen dat Paulus het zó ervoer, dat de Here Jezus zijn hele geduld met hem nodig had, om hem om te vormen van een zondaar tot iemand in wiens lichaam Jezus steeds werd grootgemaakt.

En er staat verder, dat dit gebeurde tot een voorbeeld voor hen, die later op Hem zouden vertrouwen ten eeuwigen leven.

Wat de Here Jezus deed in Paulus, is dus ook een voorbeeld voor ons, wat Hij - de Heere Jezus - kan doen en wil doen in mensen.

Wij willen immers ook meer van dit goddelijke, eeuwige leven. En de Here Jezus wil ook zijn ganse geduld in ons bewijzen.

Hoe ouder men wordt, hoe meer men beseft (als het goed is) dat de Heere Jezus zijn hele geduld met ons nodig heeft om ons naar Zijn beeld te vormen.

In de Willibrord vertaling staan deze woorden als volgt weergegeven:

Dit woord is betrouwbaar en volkomen geloofwaardig: Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaars te redden.

En de eerste van hen ben ik. Daarom juist is mij barmhartigheid bewezen: Jezus Christus wilde aan mij als eerste heel zijn lankmoedigheid demonstreren, als een model voor allen, die in de toekomst op Hem zouden vertrouwen en eeuwig leven winnen.

Jezus wil Zijn hele geduld, zo diep en zo wijd als een oceaan, in ons demonstreren. Hij geeft het niet op met ons en laten wij het daarom ook niet opgeven met Hem.

We herhalen nog even het opmerkelijke woord van Paulus in Filip. 1:20

Naar mijn vurig verlangen en hopen, dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal staan.

Maar dat met alle vrijmoedigheid, zoals steeds, ook nu Christus zal worden grootgemaakt in mijn lichaam, hetzij door mijn leven, hetzij door mijn dood.

En we herhalen ook nog het opmerkelijke woord van Petrus in 1 Petrus 4:11 waar staat:

Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God.,

Dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worden door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen.